

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila ve věci

žalobce:

LOUDA REALITY a.s., IČ 02144972
sídlem Choťánky 166, 290 01
zast. JUDr. Janou Vyšanskou, Ph.D., advokátkou
sídlem Korunní 810/104, 101 00 Praha 10

proti

žalovanému:

Ministerstvo průmyslu a obchodu
se sídlem Na Františku 1039/32, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.7.2021, č. j. MPO 449837/21/21200/01000,

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž (dále též jen „napadené rozhodnutí“) byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu, Odboru digitalizace a internetu (dále též jen „poskytovatel dotace“) vydaným pod č. j. MPO 292639/20/61400 dne 1. září 2020 (dále též jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o odnětí dotace poskytnuté žalobci na projekt reg. č. CZ.01.4.04/0.0/0.0/16_077/0008550 s názvem „Centrum sdílených služeb Choťánky“ (dále jen „projekt“) rozhodnutím č. j. MPO 69966/17/61200 ze dne 7. listopadu 2017, do maximální výše 20.094.702,75 Kč, ve znění dodatku č. 1, a dále o povinnosti příjemce dotace vyplacenou dotaci ve výši 9.691.382,69 Kč vrátit na určený bankovní účet poskytovatele dotace. Důvodem odejmutí dotace byly dle prvoinstančního rozhodnutí skutečnost, že po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace došlo ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, byly nepravdivé.
2. Žalobce je podnikatelem v oblasti stavebnictví, prodeji, správy a pronájmu nemovitostí. Jediným akcionářem žalobce k datu podání žádosti o dotaci byl pan P. L., který nebyl a není podnikající fyzickou osobou.
3. Podstatou sporu je posouzení, zdali podnik samotného žalobce představoval k datu podání žádosti o dotaci svými parametry počtu zaměstnanců, ročního obrátu a bilanční sumy roční rozvahy *malý podnik* ve smyslu článku 3 Přílohy I Nařízení (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014 (dále jen „Příloha Nařízení“).
4. V prvoinstančním rozhodnutí se uvádí, že na základě žádosti o podporu podané žalobcem do programu ICT A SDÍLENÉ SLUŽBY - ZŘIZOVÁNÍ A PROVOZ CENTER SDÍLENÝCH SLUŽEB - II. výzva v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (dále jen „OP PIK“) byla žalobci rozhodnutím správního orgánu ze dne 7. 11. 2017 č. j. MPO 69966/17/61200 přiznána dotace na projekt reg. č. CZ.01.4.04/0.0/0.0/16_077/0008550 s názvem Centrum sdílených služeb Choťánky do maximální výše 20 094 702,75 Kč, při splnění ustanovení daných Rozhodnutím o poskytnutí dotace (ve znění Dodatku č. 1), které podepsal svým úředně ověřeným podpisem dne 2. 11. 2017.
5. V průběhu realizace projektu správní orgán při monitorování průběhu realizace projektu zjistil, že údaje, které žalobce uvedl v rámci řízení o poskytnutí dotace, byly ve smyslu ust. § 15 rozpočtových pravidel nepravdivé, proto dne 5. 6. 2020 zahájil řízení o odnětí dotace s účastníkem řízení v této věci, a to písemným oznámením. Zároveň výzvou dle ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ze dne 5. 6. 2020 jej poučil o jeho procesních právech nahlížet do spisu souvisejícího se správním řízením, pořizovat si z něj výpisy a kopie, vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a uplatnit námitky a připomínky nebo navrhnout důkazy a tím hájit svá práva a oprávněné zájmy. Účastník řízení využil svého práva dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a zaslal dne 12. 6. 2020 Stanovisko k řízení z moci úřední o odnětí dotace č. j. MPO 292639/20/61400 (dále jen „Stanovisko“).
6. Správní orgán zjistil, že ke dni vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace žalobce nesplňoval statut malého podniku, který deklaroval v dokumentu Prohlášení k žádosti o podporu, který byl přílohou žádosti o podporu. V tomto dokumentu měl účastník řízení rovněž povinnost

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

pravdivě a úplně uvést své propojené podniky, což neučinil. Statut malého podniku účastník řízení rovněž uvedl přímo při vyplňování žádosti o podporu v monitorovacím systému MS2014+. Uvedené je nepravdivým údajem, který ovlivnil vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace v jeho původní podobě, neboť se jedná o skutečnosti, které jsou hodnoceny v rámci procesu schvalování projektů. Jde o skutečnosti, které měly vliv na splnění vylučovacích kritérií věcného hodnocení, konkrétně na kritérium A4 „Investice do dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku, jenž činí pro malý podnik minimálně 0,3 mil. Kč, pro střední podnik 0,5 mil. Kč, v případě velkých podniků 1 mil. Kč.“ Účastník řízení ve svém projektovém záměru, který je přílohou žádosti o podporu, vyčíslil investici do dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku v kapitole 3.3.2 do výše 382 530 Kč.

7. Ve svém stanovisku se žalobce vyjádřil k jeho formálnímu propojení s dalšími společnostmi prostřednictvím angažmá fyzické osoby pana P. L. a kumulovaného překročení rozhodných parametrů zaměstnanosti, tak, že uvedl, že propojení je „*v souladu s Doporučením Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků. Že „klíčový bod pro správné určení velikosti podniku v interpretaci výjimky, kterou stanoví Článek 2, bod 4. Aplikačního výkladu pro případy, kdy spojujícím článkem jednotlivých podniků je fyzická osoba. V takovém případě se totiž podniky „považují za spojené, provozují-li svou činnost nebo část své činnosti na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích. Za „sousední trh“ je považován trh pro výrobek nebo službu, navazující přímo na trh, na kterém působí dotýčný podnikatel“.* Neboli žalobce namítal, že *„definice této výjimky není zcela jednoznačná, je předmětem různých metodických výkladů, které vycházejí z aplikovatelné rozhodovací praxe Evropské komise i příslušných soudů, jejíž zveřejnění na webových stránkách proběhlo až 8. 2. 2017 tedy po podání Žádosti o dotaci příjemcem podpory.*
8. K výše uvedenému prvoinstanční rozhodnutí uvádí, že předmětem zjištění nejsou navazující ani sousední trhy, ale skutečnost, že pan P. L., jako vlastník žalobce není z pohledu Definice MSP (Příloha č. 1 nařízení EK č. 651/2014) fyzickou osobou nepodnikající, ale fyzickou osobou podnikající, u které je nerelevantní posuzování navazujících trhů, neboť se na ní použijí standardní ustanovení pro partnerské (podnikatel vlastní 25 – 50 % základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podnikatele) a spojené (podnikatel vlastní více než 50 % základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podnikatele) podniky.
9. K námitce žalobce, že *„odnětí dotace je postaveno pouze na tom, že P. L. pronajímal nemovitost a měl tak být vyhodnocen jako podnik, nikoli jako fyzická osoba nebylo možné, neboť taková interpelace není uvedena v Aplikačním výkladu, uživatelské příručce ani v žádném jiném metodickém dokumentu zveřejněném na portálu agentury pro podnikání a inovace.“*, správní orgán uvedl, že pan P. L. obchodoval v oblasti pronájmu nemovitostí, což je patrné z Výroční zprávy společnosti Crystal BOHEMIA, a.s. z roku 2017, čímž je tedy zřejmé, že provozoval hospodářskou činnost a jedná se tak o osobu podnikající. Shora uvedené je z pohledu Evropské komise EU považováno za podnik dle definice malých a středních podniků (viz Úřední věstník Evropské unie L 187 NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, Příloha I. (dále jen „Nařízení“) *„Podnikem se rozumí každý subjekt vykonávající hospodářskou činnost, bez ohledu na svou právní formu. K těmto subjektům patří zejména osoby samostatně výdělečně činné a rodinné podniky vykonávající řemeslné či jiné činnosti a obchodní společnosti nebo sdružení, která pravidelně vykonávají hospodářskou činnost.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

10. K námitce žalobce na neupozornění na určení nesprávné velikosti podniku ze strany poskytovatele dotace či zprostředkující agentury správní orgán uvádí, že za určení správné velikosti podniku zodpovídá výhradně žadatel dotace, což stvrzuje doložením Prohlášení o velikosti podniku včetně de minimis, které obsahuje informaci, že „Za stanovení výsledné velikosti podniku odpovídá žadatel.“
11. Ve svém stanovisku žalobce dále poukázal na fakt, že předložil nové Prohlášení o velikosti podniku včetně de minimis, kde změnil původně uvedený statut malého podniku na velký a současně podal žádost o změnu, kde upravil údaje v projektu tak, aby splnil všechny požadované parametry pro velký podnik. Výše zmíněné tak učinil ještě před koncem realizace projektu. Správní orgán ke shora uvedenému argumentu účastníka řízení sděluje, že se jedná o skutečnosti, které měly vliv na splnění vylučovacích kritérií ve fázi věcného hodnocení v kritériu A4, kde investice do dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku byla účastníkem řízení vyčíslena na částku 382 530 Kč, přičemž pro splnění tohoto kritéria v případě velkého podniku je uvedena hodnota 1 mil Kč. Zpětně toto kritérium nelze upravovat nelze.
12. Žalovaný ve svém rozhodnutí potvrdil prvoinstanční rozhodnutí a vypořádal rozkladové námitky žalobce.

II. Obsah žaloby

13. V prvním žalobním bodě (odstavce 8-15 žaloby) týkající se sporné otázky ohledně nesplnění statutu malého podniku a uvádění nepravdivých údajů, žalobce namítal, že nepůsobil na sousedních, resp. přímo navazujících trzích jiných subjektů s vlastnickým podílem P. L. v kvalifikovaném smyslu článku 3 Přílohy Nařízení (*Podniky, které mají jeden či více takových vztahů prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím skupiny fyzických osob, které jednají společně, jsou také považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích*), resp. nebyl s nimi relevantním způsobem propojen tak, aby bylo možné kvalifikovat dotčené podniky jakožto propojené ve smyslu Přílohy Nařízení. Žalobce dle jeho mínění k datu podání žádosti o dotaci a k datu rozhodnutí o dotaci splňoval kritéria malého podniku ve smyslu definice malých a středních podniků uvedené v Příloze Nařízení.
14. Žalobce namítá, že závěr žalovaného, že pan P. L. je z pohledu předpisů Evropské komise fyzickou osobou podnikající je nedůvodný, nebyl proveden důkaz nájemní smlouvou, a nebylo prokázáno, že pan P.L. funguje na realitním trhu v takové intenzitě, aby bylo možné hovořit o hospodářské činnosti ve smyslu Přílohy I. Nařízení. Nájemní vztah mezi P.L. a společností Crystal BOHEMIA, a.s. trval od září 2011 do září 2019 a týkal se uvolněného bytu pana P.L. tzn. byl to jednorázový, ojedinělý a časově omezený smluvní vztah. Roční hodnotu plnění z nájemního vztahu ve výroční zprávě z roku 2017 nelze považovat za rozhodný faktor pro posouzení podnikatelské povahy činnosti pana P. L. Tvrzení žalovaného, že šlo o vztah dlouhodobý, a ne ojedinělý tak není odůvodněn ani řádně doložen.
15. Napadené rozhodnutí neuvádí, jaké rozhodné parametry, kterého subjektu naplnily tvrzené postavení žalobce jako velkého podniku a v jakém rozsahu, také se v rozhodnutí neuvádí časové období, v kterém měl žalobce přesáhnout rozhodné parametry ve smyslu čl. 4 Přílohy Nařízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

16. V druhém žalobním bodě (16-20) napadeného rozhodnutí předně není jasné, které podniky byly žalovaným posuzovány z pohledu jejich možné hospodářské závislosti; z kontextu textu odůvodnění lze jen dovodit, že se zřejmě má jednat o žalobce a společnosti LOUDA Auto, a.s., Crystal BOHEMIA, a.s. a LOUDA HOLDING, a.s. Dle názoru žalobce by však z logiky věci (posuzování návaznosti trhů příjemce veřejné podpory) mělo jít jen o přímé vazby žalobce a dotčených společností, nikoli o všechny vzájemné vztahy všech těchto společností. V tomto ohledu však figuruje v dotčené výroční zprávě žalobce za rok 2017 výlučně společnost LOUDA Auto, a.s., a to v roli nájemce, poskytovatele půjčky a jednorázového kupujícího stavebních úprav. Tyto vztahy s uvedenou společností v uvedeném období považoval žalobce z pohledu předmětu podnikání (trhu) žalobce a rozdílného předmětu podnikání (trhu) společnosti LOUDA Auto, a.s., v otázce určení velikosti podniku žalobce za irelevantní, když jejich trhy nepovažoval za navazující (natož identické) ve smyslu čl. 3 odst. 3 Přílohy Nařízení a tedy neaprobující případné hodnocení obou dotčených podniků jakožto podniků propojených ve smyslu Přílohy Nařízení, které by měl žadatel uvádět v prohlášení k žádosti o podporu v rámci žádosti o dotaci. Napadeným rozhodnutím popisované vztahy, údajně vylučují nezávislost nespecifikovaných podniků, jsou nicméně zcela neurčité, odkazují obecně na Sbírku listin obchodního rejstříku či na neznámý zdroj na internetu.
17. Napadené rozhodnutí je tak v těchto meritorních otázkách propojenosti podniků nekonkrétní a žalobce může pouze spekulovat o tom, zda se jako problematická (z pohledu žalovaného) prokázala např. jeho některá obchodní vazba na společnost LOUDA Auto, a.s. a zda by měl být v otázce velikosti podniku vzhledem k možnému tvrzení o návaznosti trhů obou subjektů od počátku posuzován právě společně s tímto podnikem.
18. Třetí žalobní bod. Žalobce trvá na tom, že v řízení o poskytnutí dotace žádné relevantní informace nezamlčel ani nezkreslil. Skutečný důvod zahájení a vedení předmětného řízení o odnětí dotace tkví na straně žalovaného, a to v podobě přijetí specifického rozhodnutí o materiální změně pojetí pojmu *malého a středního podniku* a pojmu *podnik* a jeho plošné retroaktivní aplikaci vůči určité skupině příjemců dotací. Toto rozhodnutí bylo vynuceno externími vlivy působícími na žalovaného, jakožto poskytovatele dotací, resp. na orgány ČR, k provedení rekontroly. Tento tlak orgánů Evropské Unie byl – vzhledem k předchozí benevolentní praxi národních poskytovatelů dotací z evropských programů ve vztahu k otázce hodnocení pojmu *malý a střední podnik* – zcela jistě legitimní. Žalovaný nicméně nemůže v rámci své extrémní reflexe tohoto tlaku plošně aplikovat hrubě zjednodušující metodiku výkladu rozhodných pojmů ve smyslu aktuální Příručky a přehlížet základní zásady správního řízení vyjádřené mj. v ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu, a to zejména v kontextu nevyhnutelných závažných ekonomických následků napadeného rozhodnutí na žalobce. Jak plyne z textu čl. 4.2. písm. a) výzvy Výzvy II programu podpory ICT a sdílené služby, aktivita Zřizování a provoz center sdílených služeb, poskytovatel podpory byl v rámci administrace žádosti od počátku výslovně povolán „ověřovat velikost podniku ve vztahu k evropské definici malých a středních podniků“, což poskytovatel v projednávaném případě neučinil. Není pravdou, že žalovaného výklad pojmů podnik, propojené podniky atp., „vychází z judikatury, a že jde jen o „na pohled“ přísnější výklad definice malého a středního podniku. Žalovaný evidentně vychází z metodiky shrnuté ve shora uvedené Příručce, na kterou ostatně v napadeném rozhodnutí odůvodnění odkazuje, jakožto na relevantní shrnutí aplikačního výkladu dotčených pojmů. Opomíjí přitom předně fakt, že Příručka je již sama o sobě hrubým zjednodušením závěrů rozhodné judikatury.

19. V rámci čtvrtého žalobního bodu žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí nezákonně zasahuje do práv žalobce nabytých v dobré víře v souvislosti s dotčenou žádostí o dotaci, přijatou dotací a podanou žádostí o změnu rozhodnutí o dotaci, a to zejména v podobě podstatného ekonomického dopadu do dotací podporovaného projektu, resp. způsobu jeho financování bez dotčené dotace, kterou byl žalobce vzhledem k právním účinkům napadeného rozhodnutí, a neochotě žalovaného rozhodnout o jeho žádosti o posečkání s vratkou dotace, přinucen v plném rozsahu poskytovateli dotace vrátit.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

20. K námitkám (8-20 žaloby) žalovaný ve vyjádření uvedl, že se týkající sporné otázky ohledně nesplnění statutu malého podniku a uvádění nepravdivých údajů, žalovaný nepotřeboval dokazovat rozhodné skutečnosti nájemní smlouvou nebo vycházel z výroční zprávy z roku 2017 zveřejněné ve sbírce listin ve veřejném obchodním rejstříku, tam byla informace o smluvním vztahu o pronájmu nemovitosti v hodnotě 292 000Kč mezi společností Crystal BOHEMIA a.s. a panem L. Žalovaný odkázal na judikaturu SDEU z které vyplývá, že pronájem nemovitostí je hospodářskou činností, a u žalobce se jednalo o dlouhodobou a soustavnou činnost mezi roku 2011-2019.
21. Žalobce poukazoval v bodu 15 na nepřezkoumatelnost závěrů mířících k naplnění parametrů přesahujících malý podnik, žalovaný odkázal na odůvodnění na str. 4-5 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný zásadně nesouhlasí s tím, že by v napadeném rozhodnutí neuvedl rozhodné parametry. Konkrétně na str. 4-5 napadeného rozhodnutí popisuje konkrétní vztahy (vycházející z kontrolního listu MSP). Žalovaný připouští, že v napadeném rozhodnutí výslovně neuvedl zkoumané období, když to nepovažoval za nutné. Dle čl. 4 odst. 1 Přílohy I Nařízení *"Údaji použitými při výpočtu zaměstnanců a finančních hodnot jsou údaje týkající se posledního schváleného účetního období vypočtené za období jednoho roku. Tyto údaje jsou brány v potaz ode dne účetní závěrky. Částka zvolená za výši obrátu je vypočítána bez daně z přidané hodnoty (DPH) a bez dalších nepřímých daní."* V odst. 2 se pak hovoří o případech, kdy podnik ke dni účetní závěrky zjistí, že jsou za dané roční období překročeny v jednom i v druhém směru prahy pro počet pracovníků (nebo finanční prahy), nepovede tato skutečnost ke ztrátě či získání postavení MSP, jestliže tyto prahy nejsou překročeny po dobu dvou po sobě jdoucích účetních obdobích. Rozhodné je pak to, jaký byl stav ke dni vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Toto rozhodné období je v napadeném rozhodnutí exaktně uváděno (např. str. 5 odst. 2), a právě to bylo odlišné od toho, co žalobce čestně prohlásil. V žádosti o podporu byly uvedeny nepravdivé a neúplné údaje, jež měly zásadní dopad na posouzení samotné žádosti. Žalovaný proto odmítl, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí neuvádí, které podniky byly žalovaným posuzovány z hlediska možné hospodářské závislosti (bod 17). Žalovaný k tomu uvádí, že v napadeném rozhodnutí jsou velmi jasné a specificky vztahy popsány, jak již bylo výše uvedeno, jedná se o str. 4-5 napadeného rozhodnutí. Žalobce pak namítá, že žalovaný neprováděl dokazování a žalobce nedostal příležitost povahu konkrétních vztahů mezi společnostmi vysvětlit či doložit. Žalovaný to považuje za absurdní, jelikož žalobce byl vždy řádně poučen a mohl se kdykoli na žalovaného obrátit se žádostí o nahlédnutí do správního spisu nebo si sjednat termín společného jednání. Žalobce svého práva nevyužil a v žalobě jen převrací situaci. Nutno také podotknout, že v době, kdy proběhla rekontrola statusu MSP, žalobce podal žádost o změnu č. 2, jelikož zjevně i on sám došel k závěru, že v době podání žádosti nebyl podnikem malým, ale velkým.

22. K bodům 21 až 27 žaloby, v nichž žalobce odmítá, že by žalovanému sdělil nepravdivé údaje. Žalovaný konstatuje, že údaj popisující předmět a cíl projektu nepovažuje za nepravdivý. Nepravdivé údaje byly uvedeny v příloze k žádosti o podporu vyplněné ve formuláři T2A_2 J _Prohlášení k žádosti o podporu včetně de minimis. Zde žalobce uvedl, že je malým podnikem. Za propojený podnik uvedl společnost Louda Auto Praha s.r.o. a nikoho dalšího ze skupiny LOUDA.
23. V partnerských podnicích žalobce neuvedl nikoho. Tyto informace, které měly zásadní vliv na posouzení žádosti o podporu jako takovou, byly shledány neúplnými a nepravdivými, stejně tak byly řádně označeny jak v rozhodnutí o odnětí dotace, tak v napadeném rozhodnutí, čehož si je žalobce samozřejmě vědom. Žalobce se rovněž kriticky vyjadřuje k tomu, že Příručka, ve které žalovaný explicitně zmiňuje nájemní vztahy jako jeden ze znaků podnikající osoby, byla vydána až po podání jeho žádosti. Zároveň má za to, že skutečný důvod zahájení a vedení řízení o odnětí dotace tkví v přijetí změny ve výkladu pojmu malého a středního podniku a pojmu podnik a jeho plošné retroaktivní aplikaci vůči určité skupině příjemců dotací. Žalovaný odmítá, že by se materiálně změnilo pojetí pojmu malého a středního podniku a pojmu podnik. Takzvaný extenzivní výklad statusu MSP vychází z judikatury, která byla již v době podání žádosti o podporu dostupná.
24. K části žaloby (body 28-35), žalovaný uvedl, že žalobce zde neuvádí žádné nové argumenty oproti rozkladu proti rozhodnutí o odnětí dotace a o povinnosti uhradit vyplacenou dotaci. Žalovaný proto odkazuje na napadené rozhodnutí, ve kterém se vypřádal se všemi námitkami. Žalovaný uvedl, v té souvislosti, že změna velikosti podniku je sice možná, ale pouze v ojedinělých případech, kdy se tak stane v průběhu realizace projektu a daná změna podniku je endogenním i exogenním růstem. Zde byl žadatel již při podání žádosti o podporu velkým podnikem a uvedl již v žádosti o podporu nepravdivé informace o svém statusu.
25. V replice žalobce opakuje argumentaci vznesenou v žalobě. Ze samotné informace, že pan Louda pronajal byt nelze dovodit, že pan Louda je podnikatelem, že žalobce je přes pana Loudy (jakožto podnik svého druhu) spojen s ostatními společnostmi s podílem pana Loudy a že mu jsou přičitatelné jejich parametry rozhodné pro určení velikosti podniku, existenci nájemní smlouvy žalobce nepopírá. Pouze poukazuje na to, že její existence byla potvrzena až v rámci aktuálního soudního řízení (tím, že se k ní žalobce přihlásil, uvedl, čeho se týkala, po jak dlouhé období atp. Žalovaný již dospěl k judikatuře citované v jeho vyjádření, ze které je mj. patrné, že „*k určení, zda jsou dotčené činnosti činnostmi „podniku“ ve smyslu unijního práva v oblasti hospodářské soutěže, je třeba zjistit, jaká je povaha těchto činností, přičemž kvalifikace jako „hospodářská činnost“ musí být zkoumána pro každou jednotlivou činnost*“. Napadené rozhodnutí je však bohužel založeno na přesvědčení, že pokud je fyzická osoba smluvní stranou nájemní smlouvy (a zřejmě jakékoli jiné synallagmatické smlouvy) zakládá to její status podniku. Žalovaný tak činí z drtivé většiny populace České republiky podnikatele. V závěru tohoto bodu se pak žalovaný dostává do vnitřního logického rozporu, jakož i do rozporu s vlastním napadeným rozhodnutím, když uvádí, že za ojedinělý vztah s účinky nezaložení podnikatelského statusu na straně žalobce by považoval nájemní vztah uzavřený „*na velmi krátké časové období*“. Parametry požadované krátkosti žalovaný ve svém vyjádření (ani v Příručce, kde by měly být uvedeny především) nesděluje. Podstatné je, že žalovaný v tomto bodě svého vyjádření nakonec sám uznal, že nájemní vztah automaticky nezakládá podnikatelský status pronajímatele, a že v konkrétním případě musí být vyhodnoceny individuální okolnosti a význam daného pronájmu. Tím dle žalobce žalovaný

uznal vadnost východiska vedeného řízení o odnětí dotace a napadeného rozhodnutí. Žalovaný nemůže údajný status žalobce, jakožto velkého podniku, v rámci aktuálního soudního řízení nově obhajovat údajnou dlouhodobostí pronájmu bytu pana Loudy. Žalovaný na straně 5 napadeného rozhodnutí uvedl tři společnosti s podílem pana Loudy, přičemž u dvou z nich nesouvisle uvedl počet jejich přepočtených zaměstnanců v roce 2016. Žalobce by přitom očekával, že právě v řízení o odnětí dotace vedeného z důvodu nesprávně uvedené velikosti podniku bude v první řadě prokazatelně určena velikost podniku žadatele v určeném rozhodném období. A to na základě vybraného rozhodného parametru a sečtením jeho hodnot v rámci identifikovaného seskupení s jednotnou hospodářskou identitou. To nebylo učiněno v prvoinstančním, ani napadeném rozhodnutí. Žalovaný v tomto bodě dále obhajuje procesní nedostatky řízení v první instanci, a to tím, že žalobce údajně převrací situaci, když sám mohl požádat o nahlédnutí do spisu a požádat o termín společného jednání. Je to však žalovaný, kdo převrací situaci, obrací role ve správním řízení a mění pravidla pro provádění dokazování. Žalovaný v řízení neprováděl důkazy a jejich hodnocení, spolehl se bez dalšího na informace vyhledané externím subjektem v rámci rekontroly (KPMG Česká republika), které vedly k zahájení předmětného řízení o odnětí dotace, a po zahájení řízení rovnou přikročil k rozhodování. Žalobcova žádost o změnu dotace č. 2 z prosince 2019 pak nebyla „přiznáním viny“ žalobce, ale přirozenou a legitimní reakcí na komunikaci externího subjektu, který pro žalovaného během roku 2019 prováděl rekontrolu. Ten se totiž ve vztahu k žalobci neomezoval na sběr informací, ale současně ho autoritativně informoval o tom, že jeho podnik měl být od počátku správně vyhodnocen jako velký, požadoval po něm vysvětlení, obhajobu jeho postupu atp. V tomto ohledu lze ilustrativně poukázat na přílohu č. 11 žaloby, obsahující příklad komunikace zástupce KPMG Česká republika s žalobcem z listopadu roku 2019.

26. Vzhledem k tomu, že dotační program i projekt žalobce splňoval podmínky pro podporu i v režimu velkého podniku, bylo v takové situaci pro žalobce na konci roku 2019 logickou volbou postupovat cestou nejmenšího odporu, vyhnout se možným rizikům a předmětnou dotaci transformovat pro velký podnik cestou standardního řízení o typové změně rozhodnutí o poskytnutí dotace. V tomto procesu s žalobcem spolupracoval i žalovaný (viz část [31] žaloby). Avšak jen do momentu, kdy počátkem června 2020 přišlo politické rozhodnutí odejmout *en bloc* veškeré dotace všech příjemců identifikovaných v rámci rekontroly jakožto velký podnik. V daném případě pak bez ohledu na zahájené a nijak neukončené řízení o změně dotace.
27. Žalobce dále uvádí, že nic z platných pravidel žalovanému nebránilo vyhovět žádosti o předmětnou typovou změnu původního rozhodnutí o dotaci. Dotčené binární kritérium bylo v daném případě naplněno i pro žalobce, jakožto velký podnik, a není tak důvod uvažovat o aplikaci vyřazení projektu, ve smyslu pojetí kritérií kategorie A v procesu hodnocení projektů.
28. Podstatné je, že dotčené kritérium mělo nulový vliv na bodové hodnocení předmětného projektu žalovaného.
29. Pravidla výslovně připouští změnu v dotčeném parametru (velikost podniku). Není dán důvod, aby žalovaný argumentoval neřešitelným cyklem, kdy má změně parametru v kritériu (konkrétní velikost podniku) údajně bránit jeho původní hodnota.
30. Žalovaný ostatně sám v tomto bodě svého vyjádření uvádí, že změny velikosti podniku se dějí i po podání žádosti o dotaci a je umožněna změna velikosti podniku; tím je tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vyloučeno, aby platilo to, co žalovaný tvrdí, tj. že změna v rámci binárních kritérií kategorie A je vyloučena. V tomto principiálním pohledu na průchodnost žádosti žalobce kritériem typu A je zcela irrelevantní, z jakého důvodu ke změně velikosti podniku došlo a zda mají exogenní či endogenní původ.

31. Nehledě na to, že s ohledem na vše uvedené v předchozím bodě lze jednoznačně dovodit, že „upřesnění“ metodiky na straně poskytovatele dotace, spjaté s rekontrolou, bylo samo o sobě exogenní změnou, na jejímž základě došlo k přehodnocení velikosti podniku žalobce na velký podnik. Pokud pak žalovaný v závěru tohoto bodu poněkud překvapivě uvádí, že vysvětlení uvedené v napadeném rozhodnutí „není jediný a primární důvod zamítnutí žádosti o změnu“, pak se žalobce ptá, proč žalovaný onen primární důvod nevyhovění žádosti dosud neuvedl, a to nejlépe v napadeném rozhodnutí. Radikální tvrzení žalovaného o principiální nemožnosti dotčené změny rozhodnutí o poskytnutí dotace nemá oporu v dotačních pravidlech. Žalovaný se pouze snaží obhájit fakt, že v případech postižených plošnou rekontrolou v letech 2019-2020 nebyla vůle připouštět jakékoli změny týkající se velikosti podniku žadatele a podstupovat riziko nutnosti případné další vysvětlující komunikace s Evropskou komisí, resp. řídicím orgánem. Žalobce uvádí, že mu uniká logika žalovaného, který tvrdí, že o předmětné žádosti žalobce o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace rozhodl, a to bez možnosti žalobce podat opravný prostředek. Žalovaný naopak o žádosti žalobce nikdy řádně nerozhodl – žádné rozhodnutí dle ustanovení § 14 ve smyslu zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, nevydal. Svého druhu (de facto) rozhodnutím ve věci je jen napadené rozhodnutí. Žalobce má dle svého přesvědčení právo též na soudní přezkum napadeného rozhodnutí, jakožto rozhodnutí, kterým mu byla nepřímou pravomocně odeprána možnost docílit požadované změny předmětné dotace.
32. Na repliku žalobce reagoval žalovaný dalším vyjádřením ze dne 11. 2. 2022, v němž uvedl, že žalobce nikdy možnosti k nahlédnutí do správního spisu nevyužil, k dalším sporným bodům ohledně povinnosti poskytnout úplné a pravdivé informace, argumentoval shodně jak ve vyjádření a k otázce druhé žádosti podané jako velký podnik zopakoval vypořádání této též rozkladové námitky shodně, jak v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na str. 7 včetně judikatury uváděné v rozhodnutí.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

33. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci s tímto postupem souhlasili, resp. nevyslovili k výzvě soudu nesouhlas. Soud ve věci dokazování neprováděl, neboť toho nebylo zapotřebí, při posouzení věci vycházel z obsahu spisového materiálu, který si od žalovaného vyžádal. Dokazování správním spisem se neprovádí, neboť z něj soud při posouzení věci vždy vychází.
34. Soud při posouzení věci vycházel z následujících skutečností zjištěných ze správního spisu:
35. Na základě žádosti o podporu podané žalobcem do programu ICT A SDÍLENÉ SLUŽBY - ZŘIZOVÁNÍ A PROVOZ CENTER SDÍLENÝCH SLUŽEB - II. výzva v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (dále jen „OP PIK“) byla žalobci rozhodnutím správního orgánu ze dne 7. 11. 2017 č. j. MPO 69966/17/61200 přiznána dotace na projekt reg. č. CZ.01.4.04/0.0/0.0/16_077/0008550 s názvem Centrum

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

sdílených služeb Choťanky do maximální výše 20 094 702,75 Kč, při splnění ustanovení daných Rozhodnutím o poskytnutí dotace (ve znění Dodatku č. 1), které podepsal svým úředně ověřeným podpisem dne 2. 11. 2017.;

36. Při monitorování průběhu realizace projektu správní orgán zjistil, že údaje, které žalobce uvedl v rámci řízení o poskytnutí dotace, byly ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. b zákona o rozpočtových pravidlech nepravdivé, proto dne 5. 6. 2020 zahájil řízení o odnětí dotace s účastníkem řízení v této věci, a to písemným oznámením.
37. Podkladem pro toto zjištění byly skutečnosti zachycené v kontrolním listě (čl. 12 správního spisu) Správní orgán zjistil, že ke dni vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace žalobce nesplňoval statut malého podniku, který deklaroval v dokumentu Prohlášení k žádosti o podporu, který byl přílohou žádosti o podporu. V tomto dokumentu měl účastník řízení rovněž povinnost pravdivě a úplně uvést své propojené podniky, což neučinil. Statut malého podniku účastník řízení rovněž uvedl přímo při vyplňování žádosti o podporu v monitorovacím systému MS2014+. Uvedené je nepravdivým údajem, který ovlivnil vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace v jeho původní podobě, neboť se jedná o skutečnosti, které jsou hodnoceny v rámci procesu schvalování projektů. Jde o skutečnosti, které měly vliv na splnění vylučovacích kritérií věcného hodnocení, konkrétně na kritérium A4 „Investice do dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku, jenž činí pro malý podnik minimálně 0,3 mil. Kč, pro střední podnik 0,5 mil. Kč, v případě velkých podniků 1 mil. Kč.“ Účastník řízení ve svém projektovém záměru, který je přílohou žádosti o podporu, vyčíslil investici do dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku v kapitole 3.3.2 do výše 382 530 Kč.
38. Výzvou dle ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ze dne 5. 6. 2020 jej poučil o jeho procesních právech nahlížet do spisu souvisejícího se správním řízením, pořizovat si z něj výpisy a kopie, vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a uplatnit námítky a připomínky nebo navrhnout důkazy a tím hájit svá práva a oprávněné zájmy.
39. Žalobce využil svého práva dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a zaslal dne 12. 6. 2020 Stanovisko k řízení z moci úřední o odnětí dotace č. j. MPO 292639/20/61400 (dále jen „Stanovisko“).
40. Ve svém stanovisku se žalobce vyjádřil k jeho formálnímu propojení s dalšími společnostmi prostřednictvím angažmá fyzické osoby pana P. L. a kumulovaného překročení rozhodných parametrů zaměstnanosti, tak, že uvedl, že propojení je „v souladu s Doporučením Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků. Že „klíčový bod pro správné určení velikosti podniku v interpretaci výjimky, kterou stanoví Článek 2, bod 4. Aplikačního výkladu pro případy, kdy spojujícím článkem jednotlivých podniků je fyzická osoba. V takovém případě se totiž podniky „považují za spojené, provozují-li svou činnost nebo část své činnosti na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích. Za „sousední trh“ je považován trh pro výrobek nebo službu, navazující přímo na trh, na kterém působí dotýčný podnikatel“. Neboli žalobce namítal, že „definice této výjimky není zcela jednoznačná, je předmětem různých metodických výkladů, které vycházejí z aplikovatelné rozhodovací praxe Evropské komise i příslušných soudů, jejíž zveřejnění na webových stránkách proběhlo až 8. 2. 2017 tedy po podání Žádosti o dotaci příjemcem podpory.
41. K výše uvedenému prvoinstanční rozhodnutí uvádí, že předmětem zjištění nejsou navazující ani sousední trhy, ale skutečnost, že pan P. L., jako vlastník žalobce není z pohledu Definice MSP (Příloha č. 1 nařízení EK č. 651/2014) fyzickou osobou nepodnikající, ale fyzickou

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

osobou podnikající, u které je nerelevantní posuzování navazujících trhů, neboť se na ní použijí standardní ustanovení pro partnerské (podnikatel vlastní 25 – 50 % základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podnikatele) a spojené (podnikatel vlastní více než 50 % základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podnikatele) podniky.

42. K námitce žalobce, že *„odnětí dotace je postaveno pouze na tom, že P. L. pronajímal nemovitost a měl tak být vyhodnocen jako podnik, nikoli jako fyzická osoba nebylo možné, neboť taková interpelace není uvedena v Aplikačním výkladu, uživatelské příručce ani v žádném jiném metodickém dokumentu zveřejněném na portálu agentury pro podnikání a inovace.“*, správní orgán uvedl, že pan P. L. obchodoval v oblasti pronájmu nemovitostí, což je patrné z Výroční zprávy společnosti Crystal BOHEMIA, a.s. z roku 2017, čímž je tedy zřejmé, že provozoval hospodářskou činnost a jedná se tak o osobu podnikající. Shora uvedené je z pohledu Evropské komise EU považováno za podnik dle definice malých a středních podniků (viz Úřední věstník Evropské unie L 187 NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 651/2014 ze dne 17. června 2014, Příloha I. (dále jen „Nařízení“) *„Podnikem se rozumí každý subjekt vykonávající hospodářskou činnost, bez ohledu na svou právní formu. K těmto subjektům patří zejména osoby samostatně výdělečně činné a rodinné podniky vykonávající řemeslné či jiné činnosti a obchodní společnosti nebo sdružení, která pravidelně vykonávají hospodářskou činnost.“*
43. K námitce žalobce na neupozornění na určení nesprávné velikosti podniku ze strany poskytovatele dotace či zprostředkující agentury správní orgán uvádí, že za určení správné velikosti podniku zodpovídá výhradně žadatel dotace, což stvrzuje doložením Prohlášení o velikosti podniku včetně de minimis, které obsahuje informaci, že *„Za stanovení výsledné velikosti podniku odpovídá žadatel.“*
44. Ve svém stanovisku žalobce dále poukázal na fakt, že předložil nové Prohlášení o velikosti podniku včetně de minimis, kde změnil původně uvedený statut malého podniku na velký a současně podal žádost o změnu, kde upravil údaje v projektu tak, aby splnil všechny požadované parametry pro velký podnik. Výše zmíněné tak učinil ještě před koncem realizace projektu. Správní orgán ke shora uvedenému argumentu účastníka řízení sděluje, že se jedná o skutečnosti, které měly vliv na splnění vylučovacích kritérií ve fázi věcného hodnocení v kritériu A4, kde investice do dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku byla účastníkem řízení vyčíslena na částku 382 530 Kč, přičemž pro splnění tohoto kritéria v případě velkého podniku je uvedena hodnota 1 mil Kč. Zpětně toto kritérium nelze upravovat nelze.
45. Dne 1.9.2020 vydal poskytovatel dotace rozhodnutí o odnětí dotace, o rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím tak, že rozklad zamítl.
46. Před samotným posouzením žalobních námitek soud musí předeslat, že jelikož žalobní námitky jsou z větší části shodné s rozkladovými námitkami soud považuje za nadbytečné pro účely rozsudku argumentaci žalovaného znovu opakovat, a proto při vypořádání žalobních námitek uplatněných shodně i v rozkladu na odůvodnění žalovaného soud odkazuje.
47. Samotnou okolnost, že soud nepřisvědčí argumentaci účastníka řízení, nelze bez dalšího považovat za porušení jeho práv. Právo na spravedlivý proces nelze vykládat tak, že jde o právo jednotlivce na vyhovění jeho návrhu či na rozhodnutí v jeho prospěch. Není rovněž

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005–130).

48. Úvodem právního hodnocení soud předesílá, že řízení vedená ve dvou stupních tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek. Je-li vada rozhodnutí nebo řízení v prvním stupni plně zhojena v odvolacím nebo rozkladovém řízení, není správní řízení jako celek stiženo vadou, která by způsobovala nezákonnost napadeného rozhodnutí (za všechny rozsudek NSS č. j. 8 Afs 20/2013-101, č. 3319/2016 Sb. NSS z 24. 4. 2015). A opačně: odvolací správní orgán nemusí obsáhle opakovat skutková zjištění nebo jejich hodnocení provedená prvostupňovým správním orgánem, *pokud je odvolatel svými námitkami účinně nezpochybnil, nýbrž může jeho argumentaci stručně zopakovat či odkázat na příslušnou část odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí. Zároveň platí, že správní orgány, stejně jako soudy, nemusejí budovat vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, ale postačí postavit proti nim vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná (bod 68 nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 989/08 z 12. 2. 2009). Odpověď na základní námitky přitom může v některých případech zahrnovat odpověď na některé námitky dílčí a související (rozsudky NSS č. j. 7 As 79/2012-54 ze 14. 2. 2013, č. j. 7 As 182/2012-58 z 29. 8. 2013 nebo č. j. 1 Afs 88/2013-66 z 19. 2. 2014).*
49. K prvnímu a druhému žalobnímu bodu (odstavce 8-27 žaloby).
50. Žalobce ohledně sporné otázky nesplnění statutu malého podniku a uvádění nepravdivých údajů, žalobce namítal, že nepůsobil na sousedních, resp. přímo navazujících trzích jiných subjektů s vlastnickým podílem P. L. v kvalifikovaném smyslu článku 3 Přílohy Nařízení, resp. nebyl s nimi relevantním způsobem propojen tak, aby bylo možné kvalifikovat dotčené podniky jakožto propojené ve smyslu Přílohy Nařízení. V té souvislosti žalobce namítal rovněž nedostatek odůvodnění žalovaného.
51. Soud konstatuje, že závěr správních orgánů o žalobce nesplnění statutu malého podniku a uvádění ohledně relevantních podmínek pro posouzení statutu malého podniku nepravdivých údajů, je dostatečně odůvodněn. V rozhodnutí žalovaného na str. 4-6 je uvedeno, že žalobce nezapočítal do celkové velikosti podniku žalobce také společnosti přes osobu jednatele žalobce pana P.L. propojené. Tyto propojené společnosti jsou vyjmenovány na str. 4 rozhodnutí, je tam uvedeno kolika procenty se pan P.L. na vlastnictví těchto společností podílel. Odůvodnění žalovaného, k odvolací námitce, více specifikovalo majetkové zastoupení jednatele žalobce v propojených společnostech a vycházelo z kontrolního listu (č. 1. 12 správního spisu), který byl podkladem pro zahájení řízení. V kontrolním listu jsou podrobně popsány jak majetkový podíl jednatele žalobce v posuzovaných podnicích, tak i vztahy vylučující nezávislost posuzovaných podniků, a to ke dni vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace.
52. Žalobce v té souvislosti tvrdil, že nemohl pro neznalost podkladů rozhodnutí se náležitě bránit proti zjištěním na základě kterých bylo zahájeno řízení a to proto, že žalovaný neprováděl dokazování a žalobce nedostal příležitost povahu konkrétních vztahů mezi společnostmi vysvětlit či doložit. Soud ze správního spisu zjistil, že výzvou dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 5. 6. 2020 správní orgán žalobce poučil o jeho procesních právech nahlížet do spisu souvisejícího se správním řízením, pořizovat si z něj výpisy a kopie,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a uplatnit námitky a připomínky nebo navrhnout důkazy a tím hájit svá práva a oprávněné zájmy. Žalobce využil svého práva dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a zaslal dne 12. 6. 2020 své Stanovisko k řízení z moci úřední o odnětí dotace č. j. MPO 292639/20/61400. Žalobce se před vydáním rozhodnutí mohl seznámit s podklady řízení, čehož dle vyjádření žalovaného nevyužil, ve správním spise rovněž není žádný podklad, z kterého by bylo patrné, že žalobce nahlížel do správního spisu, proto i tuto námitku nepovažuje soud za důvodnou.

53. Žalobce opakovaně zpochybňoval fakt, že osoba jednatele P.L. by mohla být posuzována jako osoba podnikající, a to na základě skutečnosti, že uzavřela jednu nájemní smlouvu společnosti Crystal BOHEMIA, a.s., a pouze na devět let. Z rozhodnutí jednoznačně vyplývá (str.4-5), že uzavření jedné nájemní smlouvy není jedinou skutečností, zakládající status žalobce jako velkého podniku. Status velkého podniku je dán skutečnostmi uvedenými v rozhodnutí:
54. *„Dle informací uveřejněných ve výročních zprávách a účetních závěrkách za rok 2017 zveřejněných v obchodním rejstříku a finančních výkazech pan Louda v době vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace (tj. ke dni 27. září 2017) vlastnil:*
55. *100 % ve společnosti Louda Auto, a.s. průměrný přepočtený počet zaměstnanců během roku 2016 byl 300;*
56. *66,7 % ve společnosti Crystal BOHEMIA, a.s. od 14. prosince 2017 vlastnil 33,3 a dalších 33,3 % vlastnila společnost LOUDA holding, a.s., jejímž jediným akcionářem je pan Louda; průměrný přepočet zaměstnanců během roku 2016 byl 385;*
57. *100 % ve společnosti Louda holding, a.s. (od 30 října 2017);“*
58. Ve smyslu definice malého a středního podniku v čl. 1 Přílohy č.1 k Nařízení se o společnost propojenou jedná vlastní-li podnikatel více než 50 % základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podnikatele. Již tato majetková propojenost prostřednictvím jednatele žalobce postačuje pro závěr, že žadatel porušil podmínky poskytovatele, uváděním nepravdivých údajů, neboť neuvedl v žádosti o podporu všechny propojené partnerské podniky. Jak vyplývá, z Prohlášení žádosti o podporu včetně minimis na č. l. 12 správního spisu žalobce v žádosti o podporu uvedl, jako propojený podnik pouze společnost Louda Auto Praha s.r.o. Informace zachycené v kontrolním listu o majetkové účasti a vztazích mezi propojenými společnostmi jsou potvrzeny z veřejně dostupných rejstříků a žalobce tyto údaje v průběhu celého řízení nezpochybnil.
59. V čl. 2 Přílohy č. 1 k Nařízení se uvádí, že u malého a středního podniku nemůže překročit počet zaměstnanců 250. Soud si z Prohlášení k žádosti o podporu ověřil, že žalobce uvedl u své společnosti počet zaměstnanců 8 a u společnosti Louda Auto Praha s.r.o, kterou označil jako jediný propojený podnik počet zaměstnanců 0.
60. Dále se v rozhodnutí uvádí:
61. *Podniky vlastněné panem Loudou navíc udržovaly v rozhodném období vztahy, které vylučují nezávislost posuzovaných podniků (viz. Výroční zprávy jednotlivých společností uložené ve sbírce listin, která je veřejně přístupná na internetových stránkách www.justice.cz). Jedná se o následující:*
existují finanční vztahy mezi podniky, které si navzájem poskytují úvěry či půjčky,
podniky udržují vzájemné obchodní vztahy

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

*podniky využívají služby druhého,
podniky navzájem inzerují své služby na svých webových stránkách,
podniky sídlí ve stejných prostorách apod.*

62. Dále žalovaný odkázal na rozsudek Soudního dvora č. C 110/13, který poskytl návod na výklad čl. 3 odst. 3 čtvrtý pododstavec Přílohy č. 1 k Nařízení, podle kterého podniky mohou být považovány za propojené pokud z analýzy právních a hospodářských vztahů mezi nimi vyplývá, že prostřednictvím fyzické osoby nebo skupiny fyzických osob, které jednání společně, tvoří jedinou hospodářskou entitu, ačkoliv formálně neudržují některý ze vztahů uvedených v čl. 3 odst. 3 čtvrtého pododstavec Přílohy č. 1 k Nařízení. Za osoby podle tohoto ustanovení jsou považovány také fyzické osoby, které sladí své jednání s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotyčných podniků, což vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za hospodářsky nezávislé. Z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že podstatným pro závěr, že se u žalobce v době rozhodnutí o poskytnutí dotace jednalo o velký podnik je skutečnost, že pan P.L. jakožto předseda představenstva a jediný akcionář podle definice malých a středních podniků dle Přílohy č. 1 Nařízení EK č. 651/2024 není fyzickou osobou nepodnikající ale fyzickou osobou podnikající, neboť se na něj použijí ustanovení pro partnerské (kdy podnikatel vlastní 25-50% základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podnikatele) a spojené (podnikatel vlastní více než 50 % základního nebo vlastního kapitálu nebo hlasovacích práv jiného podnikatele) podniky.
63. Status podnikající fyzické osoby je tak u pana P.L. dán skutečnostmi, které byly žalovaným v řízení prokázány z veřejně dostupných rejstříků, že žalobce přes osobu předsedy představenstva a jediného akcionáře byl propojen s výše uvedenými společnostmi jak prostřednictvím majetkového podílu, tak i existencí vztahů vylučujících nezávislost. V tomto kontextu je potřebné posuzovat i nájemní vztah mezi panem P.L. a společností Crystal BOHEMIA, a.s., vliv na tuto společnost vzhledem k majetkové účasti a reálně prostřednictvím smluvního vztahu je nezpochybnitelný, proto započtením všech výše uvedených společností se v případě žalobce již nejedná ve smyslu definice o malý a střední podnik. Skutečnost, kterou žalobce se snaží u pana P.L. zpochybnit status podnikající fyzické osoby, tj. zdali nájemní vztah trval dlouho nebo krátce, je proto irelevantní.
64. Ve smyslu článku 3 odst. 3 Přílohy Nařízení, které zní *Podniky, které mají jeden či více takových vztahů prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím skupiny fyzických osob, které jednají společně, jsou také považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích*, je tak odůvodněn a podložen závěr žalovaného o existenci podniků s žalobcem personálně přes osobu jednatele žalobce propojených a tím i závěr o skutečnosti, že žalobce v Prohlášení uvedl nepravdivé údaje. Proto byla splněna podmínka § 15 odst. 1 písm. b zákona č. 2018/2000Sb., o rozpočtových pravidlech, a mohlo být řízení o odnětí finanční pomoci zahájeno, neboť po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo zjištěno, že údaje, na základě kterých byla dotace poskytnuta byly neúplné a nepravdivé. Nutno přisvědčit žalovanému, že nepotřeboval dokazovat rozhodné skutečnosti nájemní smlouvou, neboť vycházel z výroční zprávy z roku 2017 zveřejněné ve sbírce listin ve veřejném obchodním rejstříku, kde byla uvedena informace o smluvním vztahu o pronájmu nemovitosti v hodnotě 292 000 Kč mezi společností Crystal BOHEMIA a.s. a panem P. L. Existenci nájemního vztahu, hodnotu ani délku trvání žalobce nezpochybnil. Žalovaný, pokud jde o nájemní smlouvu ve svém rozhodnutí odkázal na relevantní judikaturu SDEU, z které vyplývá, že pronájem

nemovitostí je hospodářskou činností, a u žalobce se jednalo o dlouhodobou a nepřetržitou činnost mezi roku 2011-2019, a tento závěr nepovažuje ani soud za nepodložený.

65. Pokud žalobce poukazoval v bodu 15 na nepřezkoumatelnost závěrů mířících k naplnění parametrů přesahujících malý podnik, jak je zřejmé z citovaného textu odůvodnění žalovaného (ze str. 4-5) nelze žalobci přisvědčit, že by v napadeném rozhodnutí žalovaný neuvedl rozhodné parametry prokazující status velkého podniku. Pokud žalobce poukazoval na to, že se v rozhodnutí neuvádí konkrétně, jaké vztahy (bod 17 žaloby) mezi kterými podniky byli spatřovány v daném případě žalobce, soud odkazuje na specifikaci vztahů mezi jednotlivými společnostmi popsanou v kontrolním listu, které je podkladem rozhodnutí. Tento popis dle názoru soudu nemusí být v jednotlivostech přenesen do rozhodnutí, když rozhodnutí na tento podklad odkazuje. Žalobce v žalobě nezpochybnil konkrétně, žádnou skutečnost v kontrolním listu uvedenou, a žádnou skutečnost z kontrolního listu vycházející uvedenou v napadeném rozhodnutí, pokud jde o majetkový podíl, počty zaměstnanců nebo popření existence jednotlivých vztahů propojenosti specifikovaných v kontrolním listu, proto soud takto obecně formulovanou námitku nemohl e přezkoumávat.
66. Žalobce dále namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně neuvedl zkoumané období při zkoumání parametrů dotace.
67. Podle čl. 4 odst. 1 Přílohy I Nařízení *"Údaji použitými při výpočtu zaměstnanců a finančních hodnot jsou údaje týkající se posledního schváleného účetního období vypočtené za období jednoho roku. Tyto údaje jsou brány v potaz ode dne účetní závěrky. Částka zvolená za výši obrátu je vypočítána bez daně z přidané hodnoty (DPH) a bez dalších nepřímých daní."* V odst. 2 se pak hovoří o případech, kdy podnik ke dni účetní závěrky zjistí, že jsou za dané roční období překročeny v jednom i v druhém směru prahy pro počet pracovníků (nebo finanční prahy), nepovede tato skutečnost ke ztrátě či získání postavení MSP, jestliže tyto prahy nejsou překročeny po dobu dvou po sobě jdoucích účetních období.
68. Podle názoru soudu tato námitka není důvodná, rozhodující stav pro zjišťování parametrů pro rozlišení malého a středního podniku je stav ke dni vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace. Jak vyplývá z citovaného textu rozhodnutí žalovaného rozhodné období je v napadeném rozhodnutí exaktně uváděno (např. str. 5 odst. 2), a údaje zjištěné k tomuto datu byly odlišné od toho, co žalobce čestně prohlásil. Nutno proto přisvědčit závěru žalovaného, že v žádosti o podporu byly uvedeny nepravdivé a neúplné údaje.
69. Ačkoliv žalobce nezpochybnil žádný konkrétně v kontrolním listu specifikovaný vztah domnívá se, že by však z logiky věci (posuzování návaznosti trhů příjemce veřejné podpory) mělo jít jen o přímé vazby žalobce a dotčených společností, nikoli o všechny vzájemné vztahy všech těchto společností. V tomto ohledu však figuruje v dotčené výroční zprávě žalobce za rok 2017 výlučně společnost LOUDA Auto, a.s., a to v roli nájemce, poskytovatele půjčky a jednorázového kupujícího stavebních úprav. Tyto vztahy s uvedenou společností v uvedeném období považoval žalobce z pohledu předmětu podnikání (trhu) žalobce a rozdílného předmětu podnikání (trhu) společnosti LOUDA Auto, a.s., v otázce určení velikosti podniku žalobce za irrelevantní, když jejich trhy nepovažoval za navazující (natož identické) ve smyslu čl. 3 odst. 3 Přílohy Nařízení a tedy neaprobující případné hodnocení obou dotčených podniků jakožto podniků propojených ve smyslu Přílohy Nařízení, které by měl žadatel uvádět v prohlášení k žádosti o podporu v rámci žádosti o dotaci. Žalobce dále tvrdí, že napadeným rozhodnutím popisované vztahy, údajně vylučují

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nezávislost nespecifikovaných podniků, jsou neurčité, odkazují obecně na Sbírku listin obchodního rejstříku či na neznámý zdroj na internetu.

70. Žalobce opět neuvádí, který konkrétně specifikovaný vztah mezi jednatelem a společnostmi v nichž měl podíl má za neurčitý, v kontrolním listu jsou uvedeny jednotlivé vazby a vztahy mezi propojenými společnostmi i o jaký vztah se jedná (nájemní, úvěr, půjčka nebo stavební úpravy apod.). Soud může přezkoumávat žalobní námitky jen v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), tj. skutkových a právních tvrzení nezákonnosti, proto i tento přezkum a vypořádání žalobních námitek je možný pouze v té míře obecnosti v jaké byly vzneseny v žalobě. Soudní řád správní tak neumožňuje soudu vyhledávat za žalobce jednotlivé nezákonnosti.
71. V třetím žalobním bodu se žalobce vyjadřuje své domněnky k důvodům rekontroly žádosti a jelikož tyto námitky nejsou ničím podložené a jsou pouze v rovině hypotéz, nemá soud prostor je přezkoumávat. Není podstatné, proč správní orgán přistoupil ke kontrole vydaných rozhodnutí o poskytnutí dotací a „jaké vlivy“ jej k tomu vedly, podstatné jsou výsledky této kontroly.
72. V rámci čtvrtého žalobního bodu žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí nezákonně zasahuje do práv žalobce nabytých v dobré víře v souvislosti s dotčenou žádostí o dotaci, přijatou dotací a podanou žádostí o změnu rozhodnutí o dotaci, a to zejména v podobě podstatného ekonomického dopadu do dotací podporovaného projektu, resp. způsobu jeho financování bez dotčené dotace, kterou byl žalobce vzhledem k právním účinkům napadeného rozhodnutí, a neochotě žalovaného rozhodnout o jeho žádosti o posečkání s vrátkou dotace, přinucen v plném rozsahu poskytovateli dotace vrátit.
73. Nelze mluvit o ochraně práv žalobce nabytých v dobré víře, jestliže se v žádosti o poskytnutí dotace zavázal poskytnout pravdivé a úplné údaje, a kontrolou byl zjištěno, že údaje, které žalobce uvedl v rámci řízení o poskytnutí dotace byly nepravdivé. Poskytovatel byl oprávněn ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. b zákona o rozpočtových pravidlech zahájit řízení o odnětí dotace, což dne 5. 6. 2020 učinil, a to písemným oznámením. Správní orgán zjistil, že ke dni vydání Rozhodnutí o poskytnutí dotace žalobce nesplňoval statut malého podniku, který deklaroval v dokumentu Prohlášení k žádosti o podporu, který byl přílohou žádosti o podporu. V tomto dokumentu měl účastník řízení rovněž povinnost pravdivě a úplně uvést své propojené podniky, což neučinil. Za těchto podmínek žalovaný nebyl oprávněn ani povinen žalovaný zkoumat jaký mělo dopad odnětí dotace na žalobcovo podnikání. K opakované námitce žalobce na neupozornění na určení nesprávné velikosti podniku ze strany poskytovatele dotace či zprostředkující agentury soud uvádí, že za určení správné velikosti podniku zodpovídá výhradně žadatel dotace, což stvrzuje doložením Prohlášení o velikosti podniku včetně de minimis, které obsahuje informaci, že „Za stanovení výsledné velikosti podniku odpovídá žadatel.“
74. Žalobní námitku vztahující se k druhé žádosti a k důvodům jejímu nevyhovění, soud odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí na str. 7, s tím že podstatnou je skutečnost, že žádost o změnu (nyní v postavení velkého podniku) se dotýká skutečností, které měly vliv na splnění vylučovacích kritérií ve fázi věcného hodnocení v kritériu A4, kde investice do dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku byla společností žalobce vyčíslena na částku 382 530, přičemž splnění tohoto kritéria v případě velkého podniku je uvedena hodnota 1 mil. Kč. Zpětně toto kritérium upravovat nebylo možné, neboť nebylo

možné zpětně upravovat podnikatelský záměr a žádost, byla-li by i původně předložena v této podobě by kritéria, pokud jde o investice nesplnila.

V. Závěr a náklady řízení

75. Žalovaný v průběhu realizaci projektu, na který byla žalobci poskytnuta dotace provedl rekontrolu statusu žalobce jakožto malého a středního podniku. Po provedení rekontroly bylo zjištěno, že ač se žalobce v žádosti přihlásil k statusu malého a středního podniku, na základě zjištěných hodnot (překročení počtu zaměstnanců) byl podnikem velkým, neboť žalobce nezapočítal dle podmínek Přílohy 1 Nařízení pro výpočet rozhodných parametrů propojení fyzické osoby P.L. se společnostmi skupiny LOUDA, a proto žalovaný přistoupil k odnětí dotace. Soud po přezkoumání žalobních námitek zpochybňujících zjištění žalovaného vedoucí k odnětí dotace dospěl k závěru, že z kontrolního listu, který je podkladem rozhodnutí vyplývá, že zjištění žalovaného jsou správná a žalobce status malého a středního podniku nesplňuje, proto odnětí dotace bylo oprávněné.
76. Jelikož soud žádnou v žalobě uplatněnou námitku neshledal důvodnou a ani neshledal žádnou vadu napadeného rozhodnutí, k níž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a pro kterou by bylo potřeba napadené rozhodnutí zrušit, soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
77. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Praha 14. května 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.